

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 13 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Białymstoku – Polska) – Małgorzata Nierodzik przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Psychiatrycznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy

(Sprawa C-38/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 99/70/WE — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Klauzula 4 — Pojęcie „warunków zatrudnienia” — Okres wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas określony — Odmienne traktowanie względem pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony)

(2014/C 135/13)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy w Białymstoku

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Małgorzata Nierodzik

Strona pozwana: Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Sąd Rejonowy w Białymstoku – Wykładnia art. 1 dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. 175, s. 43) oraz klauzul 1 i 4 załącznika do tej dyrektywy – Uregulowanie krajowe przewidujące mniej korzystne okresy wypowiedzenia dla umów o pracę zawartych na czas określony aniżeli dla umów o pracę zawartych na czas nieokreślony

Sentencja

Klauzulę 4 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, które przewiduje, w odniesieniu do wypowiedzenia umów o pracę zawartych na czas określony, mających trwać dłużej niż 6 miesięcy, możliwość zastosowania sztywnego dwutygodniowego okresu wypowiedzenia, niezależnego od długości zakładowego stażu pracy danego pracownika, podczas gdy długość okresu wypowiedzenia w przypadku umów o pracę zawartych na czas nieokreślony jest określana stosownie do stażu pracy danego pracownika i może wynosić od dwóch tygodni do trzech miesięcy, gdy obie te kategorie pracowników znajdują się w porównywalnych sytuacjach.

⁽¹⁾ Dz.U. C 141 z 18.5.2013.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 13 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Posteshop SpA – Divisione Franchising Kipoint przeciwko Autorità garante della concorrenza e del mercato, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Sprawa C-52/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2006/114/WE — Pojęcia „reklamy wprowadzającej w błąd” i „reklamy porównawczej” — Przepisy krajowe uznające reklamę wprowadzającą w błąd i niedozwoloną reklamę porównawczą za dwa odrębne czyny niezgodne z prawem)

(2014/C 135/14)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato